

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

28 päivänä heinäkuuta 2016*

Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 44/2001 — Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Aineellinen soveltamisala — Perusteettoman edun palauttamisvaatimus — Perusteeton etu — Saatava, joka perustuu kilpailusääntöjen rikkomisesta määrätyn seuraamusmaksun perusteettomaan takaisinmaksuun

Asiassa C-102/15,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Fővárosi Ítéltábla (pääkaupunkiseudun valitusaste, Unkari) on esittänyt 16.2.2015 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 2.3.2015, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Gazdasági Versenyhivatal

vastaan

Siemens Aktiengesellschaft Österreich,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Ilešič sekä tuomarit C. Toader (esittelevä tuomari), A. Rosas, A. Prechal ja E. Jarašiūnas,

julkisasiamies: N. Wahl,

kirjaaja: hallintovirkamies I. Illéssy,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.1.2016 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Gazdasági Versenyhivatal, edustajanaan L. Bak, irodavezető (Jogi Iroda),
- Siemens Aktiengesellschaft Österreich, edustajanaan C. Bán ja Á Papp, ügyvéd,
- Unkari, asiamiehinään M. Z. Fehér, G. Koós ja A. M. Pálffy,
- Saksan hallitus, asiamiehinään T. Henze, J. Kemper ja J. Mentgen,
- Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan F. Varrone, avvocato dello Stato,

* Oikeudenkäyntikieli: unkari.

— Euroopan komissio, asiamiehinään A. Tokár ja M. Wilderspin,
kuultuaan julkisasiamiehen 7.4.2016 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1) 5 artiklan 3 alakohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Gazdasági Versenyhivatal (kilpailuviranomainen, Unkari) ja Siemens Aktiengesellschaft Österreich (jäljempänä Siemens) ja jossa on kyse mainitun viranomaisen Siemensiä vastaan nostamasta kanteesta perusteettoman edun palauttamiseksi.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Asetuksen N:o 44/2001 johdanto-osan 7 ja 19 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
” (7) Tämän asetuksen soveltamisalan on katettava kaikki tärkeimmät siviili- ja kauppaoikeudelliset asiat lukuun ottamatta tiettyjä selkeästi määriteltyjä asioita.
--
(19) Olisi varmistettava jatkuvuus [tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27.9.1968 allekirjoitetun yleissopimuksen (EYVL 1972, L 299, s. 32), sellaisena kuin se on muutettuna myöhemmillä uusien jäsenvaltioiden tähän yleissopimukseen liittymisestä tehdyillä yleissopimuksilla,] ja tämän asetuksen välillä, minkä vuoksi olisi säädettävä siirtymäsäännöksiä. Saman jatkuvuuden olisi kosettava myös Euroopan [unionin] tuomioistuimen tulkintaa [mainitusta] yleissopimuksesta. Myös [pöytäkirjaa tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen tulkitsemisesta yhteisöjen tuomioistuimessa (EYVL 1975, L 204, s. 28)] olisi edelleen sovellettava asetuksen voimaantulopäivänä jo vireillä olleisiin menettelyihin.”
- 4 Asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa määritellään asetuksen aineellinen soveltamisala seuraavasti:
”Tätä asetusta sovelletaan siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään. Erityisesti asetusta ei sovelleta vero- tai tulliasioihin eikä hallinto-oikeudellisiin asioihin.”
- 5 Asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:
”Kanne henkilöä vastaan, jonka kotipaikka on jäsenvaltiossa, nostetaan hänen kansalaisuudestaan riippumatta tuon jäsenvaltion tuomioistuimissa, jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu.”

- 6 Asetuksen II luvun 2 jaksossa, jonka otsikko on ”Erityinen toimivalta”, olevassa 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jos henkilön kotipaikka on jäsenvaltiossa, häntä vastaan voidaan nostaa kanne toisessa jäsenvaltiossa:

--

- 3) sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevassa asiassa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä vahinko sattui tai saattaa sattua;

--”

Unkarin oikeus

Sopimattomasta menettelystä annettu laki

- 7 Sopimattoman markkinakäyttämisen ja kilpailunrajoitusten kieltämisestä annetun vuoden 1996 lain nro LVII. (tisztségtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény, jäljempänä sopimattomasta menettelystä annettu laki) 83 §:n 5 momentissa, sellaisena kuin se oli voimassa pääasian tosiseikkojen tapahtumahetkellä, säädetään seuraavaa:

”Jos asian käsitelleen kilpailuviranomaisen päätös on lainvastainen ja asianosaisella on tämän perusteella oikeus saada seuraamusmaksu palautetuksi, palautettavaan summaan lisätään korot, jotka lasketaan soveltamalla keskuspankin peruskorkoa kaksinkertaisena.”

Siviiliprosessilaki

- 8 Siviiliprosessilain 130 §:n 1 momentin a kohdan mukaan tuomioistuin jättää kanteen tutkimatta haastetta antamatta, jos unkarilaisen tuomioistuimen toimivalta ratkaista asia on lain säännöksen tai kansainvälisen sopimuksen määräyksen perusteella suljettava pois.
- 9 Siviiliprosessilain 157/A §:n 1 momentin b kohdassa säädetään, että siinä tapauksessa, ettei kannetta ole syytä jättää tutkimatta haastetta antamatta jostakin 130 §:n 1 momentin a kohdassa säädetystä syystä, mutta Unkarin tuomioistuinten toimivaltaa ei voida perustaa mihinkään muuhunkaan seikkaan, tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu, päättää asian käsittelyn, jos vastaaja esittää oikeudenkäyntiväitteen toimivallan puuttumisesta.

Siviililaki

- 10 Vuoden 1959 siviililain nro IV 301 §:n 1 momentissa säädetään rahamääräisistä saatavista, ja sen mukaan – jollei toisin ole säädetty – velallisella on velan erääntymisajankohdasta lähtien velvollisuus maksaa viivästyskorkoa, joka määräytyy keskuspankin sen peruskoron mukaan, joka oli voimassa sitä puolivuotiskautta edeltäneenä viimeisenä päivänä, jolloin maksu viivästyi, vaikkei velasta ollut sovittu maksettavaksi korkoa. Se, että velallinen perustelee viivästymisensä, ei vapauta sitä koronmaksuvelvollisuudesta.
- 11 Siviililain 339 §:n 1 momentin mukaan henkilö, joka on lain vastaisesti aiheuttanut vahinkoa toiselle, on velvollinen korvaamaan vahingon. Vahingon aiheuttajalla ei ole korvausvelvollisuutta, jos hän osoittaa tässä tilanteessa toimineensa tavanomaista huolellisuutta noudattaen.

12 Siviililain 361 §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Jokaisella, joka on toisen kustannuksella saanut perusteettoman varallisuusedun, on velvollisuus palauttaa kyseinen etu.

(2) Jos etu on ennen palauttamisvaatimuksen esittämistä menetetty, sen saaneella ei ole velvollisuutta palauttaa sitä, paitsi

a) jos kyseisen edun saajan olisi pitänyt tietää olevansa palauttamisvelvollinen ja jos hänen voidaan katsoa olevan vastuussa edun menettämisestä tai

b) jos hän on saanut edun vilpillisessä mielessä.

– –”

13 Siviililain 364 §:n mukaan perusteettomaan etuun on soveltuvin osin sovellettava vahingonkorvausta koskevia sääntöjä.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

14 Kilpailuviranomainen määräsi Itävaltaan sijoittautuneelle Siemens-nimiselle yhtiölle 159 000 000 Unkarin forintin (HUF) (noin 507 000 euroa) suuruisen seuraamusmaksun kilpailuoikeuden säännösten rikkomisesta. Siemens riitautti seuraamusmaksun Unkarin hallintotuomioistuimissa. Koska tällaisella muutoksenhaulla ei ole Unkarin oikeuden mukaan lykkäävää vaikutusta, yhtiö kuitenkin maksoi seuraamusmaksun.

15 Ensimmäisen asteen hallintotuomioistuin alensi seuraamusmaksun määrän 27 300 000 HUF:iin (noin 87 000 euroon). Valitusaste vahvisti tämän päätöksen.

16 Kilpailuviranomainen palautti 31.10.2008 Siemensille toisen asteen hallintotuomioistuimen tuomion perusteella 131 700 000 HUF (noin 420 000 euroa) eli tämän viranomaisen alun perin vahvistetaman seuraamusmaksun ja sekä ensimmäisen että toisen asteen hallintotuomioistuimissa vahvistetun seuraamusmaksun välisen erotuksen. Kilpailuviranomainen maksoi Siemensille sopimattomasta menettelystä annetun lain 83 §:n 5 momentin perusteella 52 016 230 HUF (noin 166 000 euroa) tälle summalle kertyneitä korkoja.

17 Kilpailuviranomainen teki kuitenkin kassaatiovalituksen mainitusta toisen asteen hallintotuomioistuimen tuomiosta Kúriaan (Unkarin ylin oikeusaste), joka katsoi, että alun perin määrätty seuraamusmaksu oli perusteltu. Siemens palautti tämän johdosta 25.11.2011 kilpailuviranomaiselle 131 700 000 HUF:n suuruisen summan kieltäytyen kuitenkin palauttamasta kilpailuviranomaiselle tämän korkoina maksamia 52 016 230 HUF:ia.

18 Kilpailuviranomainen nosti 12.7.2013 Fővárosi Törvényszékissä (pääkaupunkiseudun ensimmäisen asteen tuomioistuin, Unkari) kanteen perusteettoman edun palauttamiseksi siviiliprosessilain 361 §:n 1 momentin perusteella ja vaati mainitun 52 016 230 HUF:n suuruisen summan palauttamista tälle summalle 2.11.2008 alkaen eli Siemensille perusteettomasti palautettujen 131 700 000 HUF:n takaisinmaksua seuraavasta arkipäivästä alkaen kertyvine viivästyskorkeineen.

19 Kilpailuviranomainen vaati Siemensia maksamaan sille myös 29 183 277 HUF (noin 93 000 euroa) korkoina mainitulle 131 700 000 HUF:n summalle ajanjaksolta 2.11.2008–24.11.2011 eli päivään, joka edelsi viimeksi mainitun summan palauttamista kilpailuviranomaiselle, vetoamalla siihen, että rahojen olisi pitänyt olla viranomaisella tämän jakson aikana, koska sen alkuperäinen päätös oli todettu lailliseksi ex tunc.

- 20 Kilpailuviranomainen esitti Fővárosi Törvényszékissä käydyssä oikeudenkäynnissä, että perusteeton etu kuuluu sopimukseen perustumattoman vahingonkorvausvastuun alaan, minkä vuoksi asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohdassa säädettyä erityistä toimivaltaa koskevaa sääntöä voitiin tässä tapauksessa soveltaa.
- 21 Siemens puolestaan esitti tuomioistuimen toimivallan puuttumista koskevan oikeudenkäyntiväitteen ja vaati näin menettelyn päättämistä vetoamalla siihen, ettei asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohtaa voitu tässä tapauksessa soveltaa, jolloin Itävallan tuomioistuimet – eikä Unkarin tuomioistuimet – olivat asetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaan toimivaltaisia pääasian oikeudenkäynnin osalta.
- 22 Fővárosi Törvényszék hyväksyi 12.6.2014 antamallaan määräyksellä oikeudenkäyntiväitteen, ja kilpailuviranomainen valitti määräyksestä ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen.
- 23 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, kuten 18.7.2013 annetusta tuomiosta ÖFAB (C-147/12, EU:C:2013:490), ei saada selviä ohjeita, joiden mukaisesti voitaisiin lausua siitä, onko Unkarin tuomioistuimilla asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohdassa tarkoitettu erityinen toimivalta ratkaista pääasiassa kyseessä olevan kaltainen oikeusriita. Se katsoo, että saatava, jonka kilpailuviranomainen väittää sillä olevan Siemensiltä, ei ole sopimusperusteinen saatava. Se katsoo sitä vastoin, ettei tässä säännöksessä muotoillun erityistä toimivaltaa koskevan säännön soveltamista voida sulkea pois.
- 24 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii erityisesti sitä, onko itsenäisen mutta suppean tulkinnan periaatetta, joka pätee asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohdan osalta, tulkittava siten, että se antaisi mahdollisuuden soveltaa tätä erityistä toimivaltaa koskevaa sääntöä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tapauksessa, jossa vastaajan korvausvastuu perustuu yksinomaan perusteettomaan etuun eikä tuottamukseen tai muuhun vastuuperusteeseen.
- 25 Fővárosi Ítéltábla (pääkaupunkiseudun toisen asteen tuomioistuin) päätti näin ollen lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohdassa tarkoitettuna sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevana asiana pidettävä vaatimusta, jonka perustana on kilpailuoikeudellisessa menettelyssä määrätty seuraamusmaksu, jonka toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut asianosainen maksoi, kun seuraamusmaksun palautus tälle osoittautui myöhemmin perusteettomaksi, ja jonka kilpailuviranomainen on esittänyt kyseistä asianosaista vastaan saadakseen palautuksen yhteydessä tälle asianosaiselle maksamansa lakisääteiset korot palautetuiksi?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 26 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kysymys koskee sitä, onko asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohtaa tulkittava siten, että siinä tarkoitettuna sopimukseen perustumattoman vahingonkorvausvastuun alaan kuuluu perusteettoman edun palauttamisvaatimus, jolla jäsenvaltion kilpailuviranomainen yrittää saada toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yhtiön maksamaan takaisin sen tälle yhtiölle ensin mainitun jäsenvaltion hallintotuomioistuinten sellaisen päätöksen johdosta maksamat korot, jolla mainitun kilpailuviranomaisen tälle yhtiölle määräämän seuraamusmaksun suuruutta alennettiin, tilanteessa, jossa jäsenvaltion ylin tuomioistuin on myöhemmin kumonnut viimeksi mainitun tuomion ja vahvistanut seuraamusmaksun alkuperäisen suuruuden.
- 27 Aluksi on selvitettävä, kuuluuko tällainen kanne asetuksen N:o 44/2001 aineelliseen soveltamisalaan.

- 28 On syytä muistaa, että siltä osin kuin asetuksella N:o 44/2001 on jäsenvaltioiden välisissä suhteissa korvattu tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla 27.9.1968 tehty yleissopimus, sellaisena kuin se oli muutettuna peräkkäisillä yleissopimuksilla uusien jäsenvaltioiden liittyessä kyseiseen yleissopimukseen (jäljempänä Brysselin yleissopimus), unionin tuomioistuimen tämän yleissopimuksen määräyksistä antama tulkinta pätee myös mainitun asetuksen säännösten osalta silloin, kun kyseisten määräysten ja säännösten voidaan katsoa vastaavan toisiaan (tuomio 14.11.2013, Maletic, C-478/12, EU:C:2013:735, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 29 Kuten asetuksen N:o 44/2001 1 artiklan 1 kohdasta käy ilmi, asetuksen soveltamisala on rajattu Brysselin yleissopimuksen soveltamisalan tavoin siviili- ja kauppaoikeudellisiin asioihin.
- 30 Sen varmistamiseksi, että asetuksesta N:o 44/2001 jäsenvaltioille ja asianomaisille henkilöille syntyvät oikeudet ja velvoitteet ovat mahdollisimman tasapuolisia ja yhdenmukaisia, siviili- ja kauppaoikeudellisen asian käsitettä ei ole tulkittava siten, että siinä ainoastaan viitattaisiin jonkin asianomaisen jäsenvaltion sisäiseen oikeuteen. Kyseistä käsitettä on pidettävä itsenäisenä käsitteenä, jonka tulkinnassa on käytettävä perustana kyseisen asetuksen tavoitteita ja järjestelmää sekä niitä yleisiä periaatteita, jotka ilmenevät kansallisten oikeusjärjestysten muodostamasta kokonaisuudesta (tuomio 23.10.2014, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-302/13, EU:C:2014:2319 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 31 Sen selvittämiseksi, kuuluuko asia asetuksen N:o 44/2001 soveltamisalaan, on tutkittava oikeusriidan asianosaisten välisten oikeussuhteiden laatua ja oikeusriidan kohdetta luonnehtivat seikat (ks. vastaavasti tuomio 11.4.2013, Sapir ym., C-645/11, EU:C:2013:228, 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 12.9.2013, Sunico ym., C-49/12, EU:C:2013:545, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 32 Unionin tuomioistuin on näin katsonut, että vaikka tietyt viranomaisen ja yksityisen väliset oikeusriidat saattavatkin kuulua asetuksen N:o 44/2001 soveltamisalaan, näin ei ole viranomaisen käyttäessä julkista valtaa (ks. vastaavasti tuomio 11.4.2013, Sapir ym., C-645/11, EU:C:2013:228, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 12.9.2013, Sunico ym., C-49/12, EU:C:2013:545, 34 kohta).
- 33 Sen selvittämiseksi, onko tilanne tämä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa oikeusriidassa, on määriteltävä riidan osapuolten välinen oikeussuhde ja tutkittava nostetun kanteen perusta ja sen nostamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt (ks. vastaavasti tuomio 15.5.2003, Préservatrice foncière TIARD, C-266/01, EU:C:2003:282, 23 kohta; tuomio 11.4.2013, Sapir ym., C-645/11, EU:C:2013:228, 34 kohta ja tuomio 12.9.2013, Sunico ym., C-49/12, EU:C:2013:545, 35 kohta).
- 34 Tämän osalta on tuotava esiin se, että vaikka kanteet, joita yksityiset ovat nostaneet kilpailuoikeuden noudattamiseksi, kuuluvat asetuksen N:o 44/2001 soveltamisalaan (ks. vastaavasti tuomio 23.10.2014, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-302/13, EU:C:2014:2319, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 21.5.2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, 56 kohta), on sitä vastoin selvää, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 34 kohdassa todennut, että seuraamusmaksu, jonka hallintoviranomainen on sille kansallisessa lainsäädännössä osoitettua sääntelyvaltaa käyttäessään määrännyt, on hallinto-oikeudellinen asia, joka on suljettu asetuksen N:o 44/2001 soveltamisalan ulkopuolelle sen 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Näin on erityisesti sellaisen seuraamusmaksun osalta, joka on määrätty kilpailunrajoitusten kieltämistä koskevien kansallisten oikeussääntöjen rikkomisesta.
- 35 Vaikka pääasiassa kyseessä oleva oikeusriita ei tässä tapauksessa koske suoraan seuraamusmaksua, jonka kilpailuviranomainen on määrännyt Siemensille kilpailusääntöjen rikkomisesta, oikeusriita on kuitenkin erottamattomasti sidoksissa tähän seuraamusmaksuun ja riitaan, joka on syntynyt pääasian osapuolten välille seuraamusmaksun lainmukaisuudesta. Saatavat, joihin kilpailuviranomainen on riita-asiassa vedonnut, perustuvat siihen, että Siemens oli ensin maksanut kyseessä olevan seuraamusmaksun, josta kilpailuviranomainen palautti tämän jälkeen osan siksi, että ensimmäisen ja

toisen asteen hallintotuomioistuimet olivat alentaneet sen määrää, ja jonka Siemens vielä kerran maksoi kokonaisuudessaan Kúrian antaman sen tuomion johdosta, jossa seuraamusmaksu vahvistettiin alkuperäiseen määräänsä.

- 36 Niihin korkoihin, jotka kilpailuviranomainen oli maksanut Siemensille, kun se palautti osan seuraamusmaksusta, liittyvän saatavan eli 52 016 230 HUF:n suuruisen summan osalta todettakoon, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 39 kohdassa todennut, että se oli syntynyt suoraan vilpillisistä menettelyistä annetun lain 83 §:n 5 momentin perusteella.
- 37 Ilmeisesti Unkarin hallintomenettelykäytäntö on näet se, että aina kun hallintotuomioistuimet kumoavat kilpailuviranomaisen määräämän seuraamusmaksun tai alentavat sitä, kyseessä oleva yritys saa sopimattomasta menettelystä annetun lain 83 §:n 5 momentin nojalla korkoja, jotka mainittu viranomainen pyrkii tämän jälkeen saamaan takaisin siinä tapauksessa, että seuraamusmaksu vahvistetaan myöhemmin alkuperäiseen määräänsä.
- 38 Tästä seuraa, että pääasia, jossa kilpailuviranomainen pyrkii samaan Siemensiä maksamaan saatavan, joka perustuu tämän viranomaisen kyseiselle yritykselle määräämän seuraamusmaksuun, on hallinto-oikeudellinen.
- 39 Se, että kilpailuviranomainen on nostanut kanteen Siemensiä vastaan Unkarin siviilituomioistuimissa, ei vaikuta tähän millään tavoin.
- 40 Unionin oikeuskäytännössä on tämän osalta todettu, että sen menettelyn luonteesta riippumatta, jonka kansallinen oikeus tarjoaa kantajalle, pelkästään sillä perusteella, että tämä perii korvausta kuluista, jotka liittyvät saatavaan, joka perustuu julkisen vallan käyttämiseen, voidaan katsoa, että kanne jää Brysselin yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle (ks. vastaavasti tuomio 16.12.1980, Rüffer, 814/79, EU:C:1980:291, 15 kohta).
- 41 Lisäksi on poiketen asiasta, jossa annettiin 11.4.2013 tuomio Sapir ym. (C-645/11, EU:C:2013:228) ja jossa oli kyse hallintoviranomaisen erehdyksessä liikaa maksaman määrän palauttamisesta, niin, ettei Siemens ole maksanut pääasiassa kyseessä olevaa saatavaa erehdyksessä, vaan saatava on syntynyt pääasiassa kyseessä olevaan hallinnolliseen menettelyyn sovellettavan lain nojalla.
- 42 Tästä seuraa, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen perusteettoman edun palauttamisvaatimus ei kuulu asetuksen N:o 44/2001 aineelliseen soveltamisalaan.
- 43 Edellä esitettyjen huomioiden perusteella ennakkoratkaisupyyntöön on vastattava, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen perusteettoman edun palauttamisvaatimus, joka perustuu kilpailuoikeudellisessa menettelyssä määrätyn seuraamusmaksun takaisinmaksuun, ei ole asetuksen N:o 44/2001 1 artiklassa tarkoitettu siviili- ja kauppaoikeudellinen asia.

Oikeudenkäyntikulut

- 44 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Pääasiassa kyseessä olevan kaltainen perusteettoman edun palauttamisvaatimus, joka perustuu kilpailuoikeudellisessa menettelyssä määrätyn seuraamusmaksun takaisinmaksuun, ei ole tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 1 artiklassa tarkoitettu siviili- ja kauppaoikeudellinen asia.

Allekirjoitukset